
EKSPURGACYJA (2) *sb f*

e oraz *pierwsze a jasne*.

sg D ekspurgacyj*ej* (1). *ϕ L* ekspurgacyj(e)*j* (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

praw. Usprawiedliwienie się, oczyszczenie z winy [expurgatio – wymiecienie, wychędożenie, metaph. sprawienie Mącz 332b; – chędożenie Calep; oczyszczenie słowne – expurgatio Cn] (2) :

ekspurgacja czego (1): criminaliter oskárżony będzie ładzón: ále iednák/ ku expurgáciiey winy łobie zádánéy [ad expurgationem illati criminis JanStat 220]/ ma mu bydź dopułczono świádectwo ludzi ftátecznych. SarnStat 203.

Wyrażenia: »ekspurgacja u sądu« (1): Ziemłkiego práwá Księgi dziesięte o Expurgáciiey v ładu. SarnStat 793 źp.

AK